

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1879

за допълване на съдебно решение в частта за разноските

гр. София, 17.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в закрито заседание на 17.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

като разгледа дело номер **7389** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК по молба от процесуалния представител на Г. З. Б. с искане за допълване в частта за разноските на решение № 5874 от 27.10.2020г. по касационно адм. д. № 7389/2020г. на АССГ, XII кас. с-в, като ответникът бъде осъден да заплати претендираното от адв. Паров адвокатско възнаграждение пред въззивната и касационната инстанция в размер на 900 лева.

Ответникът по искането – СДВР, редовно уведомен не изразява становище по молбата.

Производството по делото е било образувано по касационна жалба на Г. З. Б. от [населено място] срещу Решение на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав, постановено по нахд №11481 по описа за 2019 г. С решението е потвърден електронен фиш серия К №2801502, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на Г. З. Б. е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 от същия закон.

С решение № 5874 от 27.10.2020г. по касационно адм. д. № 7389/2020г. на АССГ, XII кас. с-в решението на СРС е отменено, като е отменен и електронен фиш серия К №2801502, издаден от СДВР. Решението на АССГ е окончателно.

При извършената служебна проверка на молбата за изменение на решението в частта за разноските, съдът установи, че същата е допустима и основателна по следните съображения:

Искането е подадено от надлежно упълномощено лице, при своевременна претенция за присъждане на разноски.

Тъй като чл.63д, ал.1 ЗАНН препраща по въпроса за присъждането на разноски в производството по оспорване на наказателни постановления по ЗАНН към АПК, то е приложимо предвиденото по чл.143 АПК, озаглавен "Отговорност за разноски". За да бъде уважена претенцията за разноски на Г. З. Б., заплатени за защитата ѝ пред

касационната инстанция, на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във връзка с чл.143,ал.1 АПК, е необходимо на първо място, оспореният акт да е отменен, което изискване е изпълнено. На следващо място, по делото е доказано, че Г. З. Б. е упражнила правото си на защита пред двете съдебни инстанции чрез адвокат срещу заплащане на възнаграждение в размер на 900 лв., което и претендира като разноски, видно от представения договор за правна защита и съдействие .

На основание всичко изложено, както и предвид, че не е направено възражение за прекомерност, съдът следва да уважи искането за присъждане на разноски по реда на чл.248 ГПК, предявено по делото от Г. З. Б.. В негова полза следва да бъдат присъдени разноски в размер на 900 лв., за плащането им следва да бъде осъдена СДВР.

На основание изложеното и чл.248, ал.3 ГПК, Административен съд София -град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ДОПЪЛВА решение № 5874 от 27.10.2020г. по касационно адм. д. № 7389/2020г. на АССГ, XII касационен състав, със следния диспозитив:

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи при МВР да заплати на Г. З. Б. от [населено място], сумата от 900 лева за разноски.

Определението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: